

Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi „B“

Čítanie zo svätého Evanjelia podľa Marka

V prvý deň sviatkov Nekvasených chlebov, keď zabíjali veľkonočného baránka, učeníci povedali Ježišovi: „Kde ti máme ísť pripraviť veľkonočnú večeru?“ Poslal dvoch zo svojich učeníkov a vravel im: „Chodte do mesta. Tam stretnete človeka, ktorý bude niesť džbán vody. Chodte za ním a pánovi domu, do ktorého vojde, povedzte: ‚Učiteľ odkazuje: Kde je pre mňa miestnosť, v ktorej by som mohol jesť so svojimi učeníkmi veľkonočného baránka?‘ On vám ukáže veľkú hornú sieň, prestretú a pripravenú. Tam nám prichystajte.“ Učeníci odišli a keď prišli do mesta, všetko

našli tak, ako im povedal. A pripravili veľkonočného baránka. Keď jedli, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával im, hovoriac: „Vezmite, toto je moje telo!“ Potom vzal kalich, vzdával vďaky, dal im ho a všetci z neho pili. A povedalim: „Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých. Veru, hovorím vám: Už nebudem piť z plodu viniča až do dňa, keď ho budem piť nový v Božom kráľovstve.“ Potom zaspievali chválospev a vyšli na Olivovú horu.

Eucharistia je prameň a vrchol celého kresťanského života. Podstatnými znakmi sviatosti Eucharistie sú pšeničný chlieb a víno z viniča; na ne sa zvoláva požehnanie Ducha Svätého a kňaz nad nimi vyslovuje slová konsekrácie, ktoré Ježiš povedal pri Poslednej večeri: „Toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás... Toto je kalich mojej krvi.“ Sviatok „Božieho tela“ zaviedol pápež Urban IV. v roku 1264 bulou Transitus pre celú Cirkev a nariadil vytvoriť formulár sv. omše a oficium breviára na tento sviatok, ktorých autorom sa stal **sv. Tomáš Akvinský**. Zavedenie sviatku bolo prejavom verejnej úcty Kristovi prítomnému v Eucharistii. Prvým impulzom k ustanoveniu sviatku bola sv. Juliana z Lutychu, mníška v cisterciátskom kláštore na vrchu Cornillon v Lutychu (v Belgicku) a blahoslavená Eva z Lutychu, ktorá

pokračovala v úsilí zaviesť sviatok Božieho tela a dodať mu väčší význam. Sv. Juliana sa znázorňuje s Eucharistiou v ruke a blahoslavená Eva z Lutychu s pápežskou bulou Urbana IV., ktorou schválil a zaviedol pre celú Cirkev sviatok Božieho tela. Veľký vplyv na vznik sviatku mal aj eucharistický zázrak v Bolsene (Orvietský korporál), ktorý sa stal v lete 1264, keď z hostie premenenej pri sv. omši tiekla krv a prenikla celý korporál, čoho svedkom bol sám pápež. Pápež Kliment V. na cirkevnom sneme vo Vienne (r. 1311 - 1312) nariadil, aby sa sviatok slávil **vo štvrtok po nedeli Najsvätejšej Trojice**. Spočiatku sa slávnosti konali len v kostole, lebo prvotný sviatok bol bez procesie, ale veľmi rýchlo vznikol sprievod zo stredovekej túžby vidieť Sviatosť oltárnu.

Po ustanovení sviatku sa prvá procesia konala v roku 1274 v Kolíne (Nemecko). V našich krajoch sa objavil tento zvyk už v roku 1290. Pápež Ján XXII. (r. 1316 - 1334) zaviedol úpravu, aby sa slávnosť Božieho tela konala so sprievodom, pri ktorom sa má ulicami niesť Sviatosť oltárna.

Osemsmerovka s tajničkou: ADORÁCIA, CHLIEB, DETI, DEUTERONÓMIUM, DOBROREČENIE, EUCHARISTIA, JEDNO, JEŠŤ, JULIANA, KALICH, KVETY, LIEK, LÁMAŤ, MANNA, NAVEKY, NÁPOJ, OSLAVA, PODSTATA, POKRM, POSLEDNÁ VEČERA, PÁPEŽ, RADOSŤ, SEKVENCIA, SPEVY, SVÄTÁ OMŠA, SVÄTÝ, TOMÁŠ, VÍNO, ZELENÝ ŠTVRTOK, ZOSTÚPIL, ZÁZRKY, ÚCTA

Predsavzatie: Zúčastní sa aktívne na eucharistickej procesii na slávnosť Najsv. Kristovho Tela a Krvi: spev, modlitby, posýpanie lupienkov, tichá adorácia.

A	I	C	Á	R	O	D	A	J	U	L	I	A	N	A
S	P	E	V	Y	K	A	R	E	N	C	I	T	E	D
L	H	V	T	Á	O	V	E	S	Á	L	D	C	J	Z
I	S	E	A	E	T	A	Č	Ť	P	T	O	Ú	Á	A
E	V	R	I	U	R	L	E	A	O	A	B	Z	Z	I
K	Ā	Ý	T	Ā	V	S	V	M	J	T	R	O	A	C
Ž	T	L	S	E	T	O	Á	Ā	Y	A	O	S	Ť	N
E	Ā	M	I	P	Š	Š	N	L	K	T	R	T	S	E
P	O	K	R	M	Ý	Ā	D	Y	E	S	E	Ú	O	V
Ā	M	M	A	N	N	A	E	N	V	D	Č	P	D	K
P	Š	A	H	O	E	S	L	V	A	O	E	I	A	E
L	A	A	C	V	L	U	S	I	N	P	N	L	R	S
J	D	E	U	T	E	R	O	N	Ó	M	I	U	M	S
O	N	D	E	J	Z	I	P	O	O	C	E	N	S	V
O	J	H	O	B	B	E	I	L	H	C	O	H	A	